

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרל"ה]

בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו ס"ר מה"ש לכל א' מישראל קשרו לו ב' כתרים א' של נעשה ואחד של נשמע. מה לשון קשרו. הענין הוא כי יש לכל איש ישראל ב' מיני אורות. אחד מה שניתן בו נקודה פנימיות קודש לה' כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה. ועוד שנית מאיר עליו מלמעלה הארה עליונה למעלה מהשגתו [והוא בחי' אור מקיף] וב' הארות אלו הם תלויין זה בזה כפי מה שמברר האדם מעשיו לטוב ומוציא מכח אל הפועל הארה פנימיות שבו. כן שורה עליו הארה שלמעלה ג"כ. וב' בחי' אלו הם נעשה ונשמע. והם הם ב' הכתרים והכל בא בזכות התורה תורה כפשוטו שמגלה לאדם רזי עליון. וגם הוא מלשון יורה שמרוה הארץ. כמו כן כתיב יערוף כמטר לקחי שבכח היגיעה בתורה מוציא אדם כח נשמתו אל הפועל כמ"ש בזה"ק על פסוק ישרצו המים שרץ נפש חי' כו' ע"ש. וב' בחי' הללו הם שתי הלחם שצריכין תנופה בחג הזה כי שניהם צריכין מלחמה. בחי' נעשה נגד היצה"ר. ונשמע ע"י שהוא למעלה מהשגת האדם. והוא בחי' עוה"ב ותיקון עוה"ז כמ"ש במ"א ששתי העולמות תלויין זה בזה. וז"ש קשרו לו ב' שנקשר כל א' מישראל בהארה עליונה שעל ראשו כמ"ש שמחת עולם על ראשם כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תר"מ]

בנוסח הבקשה יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו מפורש בעליל מאמר רבותינו ז"ל חבל למאן דלית ליה דרתא ותרעא לדרתא עביד. כי כל התורה רק הכנה לפתוח הלב לקבל אהבה ויראה. כי תכלית התורה תקון הנפש הבא בכח התורה. ולכן קבעו מגילת רות בשבועות להודיע כי לא המדרש עיקר רק המעשה וע"י עסק התורה נתקן נפש האדם ויכול לתקן אח"כ כל מעשיו לטוב. ודברי תורה הם אור זרוע לצדיק וצריך האדם לעבוד בזה האור עד שיוציא מכח אל הפועל תיקון מעשיו לטוב והוא התולדה והפרי. וזה הרמז חיים הם למוצאיהם. מי שמוציא כח דברי תורה אל הפועל:

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרל"ה]

וביום הביכורים. כי תכלית בריאת שמים וארץ הי' בעבור התורה כמ"ש בשביל התורה שנקראת ראשית ולכן ביום זה נגמר עיקר המכוון שהוציא הבריאה הפנימיות מכח אל הפועל. וממילא כשניתקן העיקר ניתוסף כח והתחדשות בכל. כמ"ש מחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית. וכתוב בספרים בטובו זו התורה שבכח התורה הקב"ה מחדש בכל יום הבריאה. ומכש"כ ביום זה שניתנה בו תורה. ולכן צריך להיות מקודם טהרה ימי הספירה שהם לטהרה עפ"י מ"ש לב טהור ברא לי כו' אחר כך ורוח נכון חדש בקרבי:

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרמ"ב]

קריאת רות בחג השבועות. עפ"י הפסוק והי' כו' אם יגאלך טוב כו' כמ"ש בעתה אחישנה. ורצון הבורא ית' שיהיה גאולה העתידה בכח התורה ומצות לא בחנם. ואם יהי' כן יהי' שמחה יתירה. לכן כתיב והי' לשון שמחה. לכן צריכין בחג הזה להתעורר להתחזק בהתורה לזכות לגאולה ע"י התורה שנק' טוב. כי יום זה הקב"ה זוכר בנו. ממשמע שצוה לנו שלא לשכוח זה היום כדכתיב פן תשכח כו' יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב. כענין שכ' בזה"ק ע"פ חי' ה' אשר עמדת לפניו באלהיו הנביא ופי' בזה"ק אשר עמדת לפניו קודם שנשתלחה נשמתו לעוה"ז ע"ש. כמו כן כללות ישראל שעלה לפניו במחשבה בזכות מה שהיו עתידין ביום הזה לקבל התורה לכן צריכין לזכור בכל יום מתן תורה מכש"כ שזוכר לפניו במרום זה היום. והאמת כפי הזכירה למטה כן מתעורר ביותר הזכירה לפניו ית'. לכן יש לנו לקוות ביום הזה להיות נברא בו אורו של משיח הקדוש שיבוא במהרה בימינו אמן כי"ר: